

Aan de redactie van Mare
Betreft: Cleveringa debat
4 december 2007

Na uw rapportage “Cleveringa-debat verdrinkt in nuance” (Mare 29-11-07) wil ik gaarne opmerken dat de bijeenkomst ook in ander opzicht sterker had gekund. Omtrent de wetenschappelijke vrijheid van meningsuiting en de verantwoordelijkheid van wetenschappers had ik de energie en nieuwe moed verzameld om nog maar eens onder de aandacht te brengen dat de directie van het Centraal Planbureau sinds eind 1989 censuur van de wetenschap pleegt terwijl wetenschappers in Nederland daar nauwelijks op reageren. Professor André Köbben heeft er ooit een kort rapport over geschreven en professor Richard Gill (ook bekend van de zaak van Lucia de B.) ondersteunt mijn advies dat wetenschappers en het parlement de kwestie grondig onderzoeken. Deze hoogleraren zijn allebei verbonden aan de Leidse universiteit. Ik ben beslist dankbaar voor deze getoonde ondersteuning. Tegelijk schrijdt de tijd voort, het is alweer 18 jaar geleden begonnen, de censuur blijft voortduren, en het vermoeden groeit dat zo’n steun van twee wetenschappers niet voldoende is. Mijn opmerking tijdens het debat zocht naar de consistentie van de overige wetenschappers, die zeggen voorstander te zijn van vrijheid van wetenschappelijk denken maar die zich tot nu toe in deze concrete kwestie niet hebben uitgesproken. De kosten van zulk negeren kunnen hoog zijn. Zoals ik uitlegde: in de methodiek en de modellen van het CPB zitten fouten, die ikzelf als wetenschappelijk medewerker van het CPB ook maakte totdat ik tot ander inzicht kwam. Bevolking, regering en parlement krijgen verkeerd advies zolang die fouten niet besproken kunnen worden en de kans krijgen hersteld te worden. De economie blijft gevangen in een laag evenwicht van geringe groei, hoge verborgen werkloosheid, dure non-participatie, beperkte vrijheid en middelen. Het hoge evenwicht met hoge milieu-duurzame groei, lage werkloosheid, hoge participatie, grotere vrijheid en ruimere middelen blijft al 18 jaar onbenut. Het maatschappelijke debat over integratie en fatsoen trekt alle aandacht naar zich toe terwijl een meer fundamentele aanpak om wetenschappelijk denken te respecteren en werkgelegenheid te bevorderen onbesproken blijft en met oneigenlijke machtsmiddelen van bespreking wordt uitgesloten. Men zou hopen dat wetenschappers bij de vrijheid van denken niet slechts aan hun eigen onderzoek denken maar ook aan collegae die hier in de knel kunnen raken. Op de avond zelf leek er enige sympathie voor deze gedachte te bestaan maar na afloop bij de borrel is geen concreet nieuw contact ontstaan. Wellicht dat deze reactie in Mare toch nog daartoe leidt. Via google zoeken op CPB en censuur zou de nodige informatie moeten opleveren. Voor de goede orde meld ik dat de zaak al zo lang duurt dat ik inmiddels het buitenland adviseer tot een boycot van Nederland totdat de kwestie is opgelost. Nieuwe lezers van deze al 18 jaar lang slepende kwestie moeten mogelijk enig begrip en geduld hebben om deze teksten adequaat tot zich te nemen.

Thomas Cool / Thomas Colignatus
<http://www.dataweb.nl/~cool>